

2-1889

தது வெ

தது வெ

தது வெ

தது வெ

தது வெ

உ
சிவமயம்.

திருவாவடுதறை ஆதீனம்

சிவநானயோகிகள்

இயற்றிய

சிவசமவாத உரை மலுப்பு

எடுத்துஎன்பதிற்கிட்ட

வைராக்குப்பாயம்.

இவை

ம - ஈ - ஸ்ரீ

வேலூர்-குமாரசாமி ஐயாவர்கள்

முயற்சியால்

சிவநானபோதயந்தர்சாஸையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சர்வதாரிஸ்ரீ - ஆடிம

சிவஞானயோகிகள்

சிவசமவாத உரைமறுப்பு.

முன்னுற்சிதப்பு

என்னையிப் பவத்திற்சேரா

வகையெடுத் தென்சித்தத்தே

தன்னைவைத் தருளினாலே

தாளினை தலைமேற்குட்டு

யின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணை

மேவிவாழ் மெய்கண்டானால்

சென்னியிற் கொண்டுசைவத்

திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றும்.

க— ஆசிரியர் சகலாகமபண்டிதர் தம்மாற் செய்யப்படுதூற் குவழிகூறுவா னெடுத்துக்கொண்ட 'என்னையிப் பவத்தில்' என்னுந் திருவிருத்தத்துள் 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்குச் "சமஸ்கந்தம் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாய்ச் சேடிக்கப்பண்ணி" என்றுரைப்பா ருரை ஒருவாற்றா னும் பொருள்படுமா நிலையென்பது, கற்றுணர் வுடையோர் க்கெல்லா மினிது விளங்கும். அஃகறியாது மதம் மானம் மயக்கம் அறிவின்மை முதலியன பற்றிப் பிணங்கும் புழல்நிவா ளரை ஒருவாற்றா னு முணர்த்தும் வாயிலில்லை யாதலால், அவ் "விருவேறு திறத்தாராயு மொழித் திடைநின்றாரை நோக்கி ன் ண்டி 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்குச் "சின்மாத்திரசுத்தகேவலமா ய்ச் சேடிக்கப்பண்ணி" என்றது செம்பொரு ளிலக்கணப்பொ ருள் குறிப்புப்பொருள் என்னு முன்றனுள் யாதெனக் கடாயி லுர்க்குச் செம்பொருளென்றல் பொருந்தாது; என்னை!

உ— வழக்கிண்கண் ணாதல் செய்யுட்கண் ணாதல் நிகண்
டு நூல்களினாகல் அவ்வாறு பிரயோக மின்மையானும், எடு
த்தலாவது கீழ்க்கண்ணதோர் கண்டிதப்பொருளை ஏகதேசக்
கருவிகொண்டு மேற்கண்ணதாகச் செய்தலே! பிறிதன்றென்ப
து. “குடத்தை யெடுத்தான் ஆடையை யெடுத்தான்” என்றற் றொ
டக்கத்து வழக்கானும், “கரகமலங்கள் புற்றிழை யெடுப்ப” என்
றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்கண்ணு மறியக்கிடத்தலி னப்பொ
ரு ளீண்டைக் கேளுமையானு மென்பது.

ங— இனி யிலக்கணப்பொருளென்றலும் பொருந்தாது; எ
ன்னை! “கங்கையிண்கண் வேடச்சேரி” என்றவழிக் கங்கையென்
னுஞ் சொற்குச் செம்பொருளாகிய வெள்ளநீர் வேடச்சேரிக்கு
டனாகல் செல்லாமையின், ஆண்டுத் தன்பொரு ளுணர்த்தாது,
தன்பொருளோ டியாதானுமொருவாற்றா னியைபுடைய மின்
முதலியவற்றை யுணர்த்துது மின்றி, இலக்கணமால் வேட
ச்சேரியென்னும் வருமொழிப்பொருளோ டியைதற்குரிய ‘கங்
கைக் கரையினையே யுணர்த்தி யாகுபெயராம்.

ச— இனிச் சொல்லுவான் கருத்துவகையாற் கங்கையென்
பது வெள்ளத்தினையே யுணர்த்தி விடப்பெயராம் நிற்பின், ஆ
ண்டு வேடச்சேரி யென்பது தன்பொருளை யாதல், தன்னோடு
யாதானு மொருவாற்றா னியைபுடைய பிறிதோர் பொருளையா
த ளுணர்த்துத லன்றி; இலக்கணமால் நிலைமொழிப் பொரு
ளோ டியைதற்குரிய வேடச்சேரியி னுள்ளானா யுணர்த்தி, ஆ
குபெயராய் நிற்கும்.

ரு— இவ்வாறன்றி முன்னாதல் பின்னாதலுளதாகிய சொற்க
ளின் பொருளோ டிணங்காமை யில்வழியு முரைப்போர் தத்
தங்கருத்துக் கியையக்கொண் டியாதானு மோரியைபுபற்றி
வேண்டியவாறெல்லாம் பொருள்செய்யி னஃகிலக்கணப்

பொருளாதல் செல்லாதென்பதும், தம்முனொன்றையொன்று நோக்கி இருமொழியு மிலக்கணைப்பொருள் பயக்குமெனின்? அஃதொன்றையொன்று பற்றுத லென்னும் ஆந்ரியோந்நியாஸ்ரய நோடமாய் முடியுமென்பதும், எல்லா தூலார்க்கு மொப்ப முடிந்தது. ஆகலான், அவ்வா றிலக்கணைப்பொருள் படுதற்குரிப காரணம் ஈண்டு 'எடுத்தி' என்றசொல்லின்கணின்மையானும், இதன்முன்னுதல் பின்னாது லுளதாகிய சொல்லையிதற்கணங்க விலக்கணைப் பொருள்பட, க்கொண்டு, பின்னிதனையும் அப்பொருளோ டிணங்கவைத் திலக்கணைப்பொருள்படக் கோடுமெனின்? அஃகந்க்யொந்நியாஸ்ரய மெனப்பட்டிவ முயாமென்பது மேலேவிளக்கினுமாகலானுமென்பது.

சு — இனிச்சொன்மாத்திரையானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பொடு படுத்துணரப்படுவதாகிய குறிப்புப்பொருளென்றனும் பொருந்தாது; என்னை! ஈண்டாசுபர்குறிப்பு வேறுகலானும், அன்றி எட்டாஞ்சூத்திரத்திற் கூறப்படுவதாகிய தீக்கைக்கட்படுமிபல்பினை ஈண்டு வேறெடுத்தோத லாசிரியர்கருத்தன்மையானும், பரபச்சுப்பாயிரத்துட்போல் ஈண்டும் முதலுலைச் சிறப்பித்து வழிகூறுதன்மாத்திரையே ஆசிரியர்கருத்தாகலானும், அதனைக் குறிப்பான் விளக்குகற்குரிப சொற்றொடரென் றினைன்மைபானுமென்பது.

எ — என்றிவ்வாறு தேர்ந்துணரவல்லார்க்கு, 'எடுத்தி' என்னு முடித்தின்பொருளோடு சிந்திதுமிணங்காதுதென்பது தெளியக்கிடந்த விவ்வுரைபோல் அவருரைத்த வேளையுரைகளும் அவ்வமு லத்தின்பொருளோடு சிந்திதுமிணங்குமாறின்றி யிழுக்குப்படுமென்பது தாலிபுலாகநயம்பற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

+ “கல்லாயொருவன் தகைமைதலைப்பெய்து

சொல்லாடச் சோர்வுபடுமீ,,

என்பதனா லிதனைப் பிறரறியிற் சோர்வுபடுமென் தஞ்சிப்
பொதிந்து வைத்துக்கொண்டுதாமே தம்முட்கொண்டாடுவா
ராய் மத மாணங்களது மேலீட்டான் மூக்கரை யஞ் சாதிப்
பாருஞ்சாதிக்க. அதுகேட்டபிறரும் கெதானுகெக்கநயம்பற்றி
உடனிருந்து கொண்டாடுதல் வியக்கத்தக்கதேயாம்.

* “தம்மை யுணராணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்.
புணராமை கேளாம் புறன்”

‡ “நெய்யுண் பூக்குழன் மடவரா னின்னொடுவாது
செய்யும் பூசலுக் கெதிரலாற் றீயவாய்திறந்து.
வய்யும்பூசலுக் கெதிரலேன் மானம்வீற் றுன்போ
லுய்யும்பூவைய ரேயதற் கெதிரென வுரைத்தாள்.”

† திருக்குறள் - சக - கல்லாமை - ௫, * சிவஞானபோத
ம் தவையடக்கம், ‡ திருவிளையாடற் புராணம் - சச - பாண
பத்திரன் மனைவி இசைவாது வென்ற படலம் - ௬.

சிவசமவாத உரை மறுப்பு
முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

சிவஞானயோகிகள் 'எடுத்து' என்னுஞ்சொல்லுக்கிட்ட
வைராக்குப்பாயம்.

க— சிவஞானசித்தியுரைபென்று வறிதே யொருபெயரிட்டுப்
பேதவாதம் சமுற்பத்திவாதம் பரிணாமவாதம் அநேகேசுவரவா
தம் என்னும்பலவகைமதங்களும் ஒருவயிற்றிருணச் சுத்தசித்தா
ந்தமுத்தி யாபாசமாய்ப் புதுவதா யொன்றுசெய்த ஞானப்பி
ரகாசமுனிவர், அதனுள் 'எண்ணிப்பவத்தில்' என்னுந் திருவிரு
த்தத்தில் 'எடுத்து' என்னுஞ் சொற்கு "சமஸ்கந்தம் பாசக்கூட்
டங் கூடாதவகை சின்மாத்நிர சுத்தகேவலமாய்ச் சேடிச்சுப்
பண்ணி" என்பது பொருளென்றுரைத்தது, இவ்வீவ்வேதுக்க
ளாற் செம்பொருள்முதலிய மூன்றனுள் ஒன்றற்கு மேலாமை
யின் அதுபொருளாதல் செல்லாதெனமறுத்த மறுப்பிற்குப் பி
ரதிகண்டனமாகிய வெதிர்மறுப்புச்செய்துமெனப் புருந்தார்
க்கு; அம்மறுப்பினுட்குறிப் பொருள்களை முறைபிரழாமல் ஒ
ரோஒன்றாக அதுவாதஞ்செய்துகொண் டம்முறையான்மறுத்
தலேமரபு. அங்கனம் அனுவதிக்கவுமாட்டாது முறைபிரழ
வெடுத்திக்கொண்டு மறுப்பது ஒருநிக்கிரகத்தானம்.

உ— இதுகிடக்க, மெய்கண்டதேவநாயனாரே சிவஞானசித்தி
செய்த ஆசிரியர்க்குத் தீக்காகுருவு முதனுலாசிரியரு மானாரே
ன்பது அவ்வாறுரைசெய்தார் கருத்தாகலான் 'எடுத்து' என்னு
ஞ் சொற்கு அவ்வுரைப் பொருளேபொருள், அதுவேஆசிரியர்க
ருத்தென முடிக்குத்தக்க தலைசெய்துகோடு மென்பாரோடுப
யின்றபயிற்சிபற்றிச் சாதித்தது, தலையாயவழிவினோரெல்லா
ரானு மெள்ளி நகையாடற்பாலதாயிற்று.

ங— என்னை? அருணத்தி தேவநாயனார்க்கு முதனுலாசிரியரா

யினொருந் தீக்காகுருவாயினொரு முதனலோதவித்துப் பாடகுருவாயினொரு அதன்பொருளைக்கேட்பித்த வித்தியாகுருவாயினொரு அதனைவழிப்படுத்தி நூல்செய்கவென உறுஞ்ஞெஞ்செய்தாரும் எல்லாம் மெய்கண்ட தேவநாயனாரேயென்பது சித்தாந்த னசுவரெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்ததன்றே! அதனைப் புதுவதாகவெடுத்தோதிச்சாகித்தல் சித்தசாதனமாய் முடியுமரகலானும், முதனலாகியிருந் தீக்காகுருவரு மாதன்மாத்திரையே மெய்கண்டதேவநாயனார் கண்ணதாகக் கூறுதலின் ஏனைப் பாடங் கேள்விமுதலிவற்றிற்குக் குரவராவார் மெய்கண்ட தேவநாயனா ரல்லர்; வேறுளரெனப்பட்ட சம்பாவிதமாய் முடியுமரகலானு மென்பது.

சு— அல்லது உம், மெய்கண்ட தேவநாயனார் இவர்க்குத் தீக்காகுருவென்பதனை ஈண்டிக்கூறுதற் சோரியைபென்னை! என்னை யிப்பவத்திற் சேரா? என்னு மிச்செய்யுள் நூற்குப் புதுவுரையாகிய உபோற்காதப் பிரகரணமெனப்படுஞ் சிறப்புப் பாயிரத்துட்பட்டதேயா மென்பது உம், சிறப்புப்பாயிரத்துப் பிரகருதமா டெடுத்துச்சொள்ளப்படுவன ஆக்கமோன்பெயர் முதலிய பதினொன் றுட்பட்டனமாத்திரையேயன்றிப் பிறவல்லவென்பது உம், எல்லா நூலார்க்கு மொப்பமுடிந்தது. முடியவே தீக்காகுரு விவரென்றல் ஆக்கமோன் பெயர்முதலியவற்று னொன்றாதல் செல்லாமையானும், மற்று வணக்கம் அதிகாரம் என்னுமிரண்டனு னொன்றென்றற்கும் மேலாமையானும், ஈண்டைக் கப்பிரகருதமாகிய வதனை யிதனுட் கூறுதற் கொருவாற்றானு மியைபின்மை யுணர்க.

ரு— மற்றிண்டுத் தீக்காகுருவாதல் கூறப்புகுந்தாரல்லர்; அது கூறுமுகத்தால் ஆசிரியர் தருட்டி நமே விளங்கக்கூறினாரல்லெனில், நன்றுசொன்னாய், அஃதவ்வாற்றாற் கூறல்வேண்டியமாயி

னம் 'அருளிவலேதாளிணைதலைமேற்குட்டிம்' என்பதே தீக்கா
குருவார்தல் அறுமுகத்தா லதனை விளக்குதற் கண்டியுமாகலான்,
அங்கையி னெல்லிக்கனிபோ லினிதுவிளங்குவதாகிய வதனை
யொழித்துக் "கரும்பிருக்க விருர்புகடித்தெய்த்தவாருகப்" பொ
துச்சொல்லாகிய 'எடுத்தி' என்பதனுள் அதனை யிடுக்குறப்புது
த்தி வருந்துவ தெற்றுக்கென்பது. எதித் தோத்திஸ்வழியேயுய்
த்துணர்ச்சியாவதன்றி, அல்லுழிக் கூடாநென்பதே நூலோ
ர் துணிபென்க.

கூ— அல்லது உந் தென்னூல் வடநூல் முடிப்புமுது பிணிது
ணர்ந் திந்நூதுக் குரைசெய்தமெனப் புதுந்த சிவாக்கிரயோகி
தேசிகர் மறைநூனதேசிகர் முதலிய தொல்லாசிரியருரை
எல்லாவற்றோடு முரணுதலானும்; ஈண்டிதற் கிது பொருளாத
ல் செல்லாமை கண்டிகொள்க.

எ— அல்லது உம் விதந்துகூறுதவழிக் குருவேன்னஞ்சொல்
லே தீக்காகுருவையுணர்த்துமென்பதற்கும், ஏனைக் குரவரை யு
ணர்த்துதற்கே விதந்துகூறல் வேண்டுமென்பதற்கும், உலகவ
ழக்கே சான்றுகலாலும்; அக்கருத்து விளக்குதற்பொருட் டங்
கன மிடர்ப்பட்டினாத்த லெற்றுக்கெனவுங்நி மறுக்க.

அ— இதுநிற்க; உரைசெய்தார்கருத் திதுவாகலான் 'எதி
'த்தி' என்ற நூலாசிரியர்கருத்து மிதுவேயாமென நூலாசிரியர்
கருத்துத் துணிதற் கிவ்வுரைசெய்தார்கருத்தை யெதுவாகக்
கொண்டார். அதுபிரகாரண சமமென்னு மேதுப்போலியாய் மு
டியுமென்பது நோக்கலர்போலும்.

கூ— மந்திவர்போல் இன்னும் வேறுவேறுரைக்கலுவலார் க
ருத்துவகையால் இப்பொருளிற்றிர்ந்த வேறுவேறு பொருள்ப
டுதற்கு மிழையுடைத்தென்பது சுறிதுகாட்டுதும்.

கா— இவ்வழி நூல்செய்த ஆசிரியர்க்குத் தீக்காகுருவு முன்ன
லாசிரியரு மாதன்மாத்திரையேயன்றி, முதலுந் எடுத்தோதி.

செவியறிவுறுத்த ஆசிரியராயினு மெய்கண்டதேவநாயனாரே
யென்னுங் கருத்தா லுணாசெய்வார்க்கு 'எடுத்தி' தன்பீது, எ
னக்குச் சிவஞானபோதநூலை யெடுத்துச் செவியறிவுறுத்தென
ட் பொருடந்து, மற்றைப்பொருளெல்லாந் திலதர்ப்பணம்பண்
ணப்பட்டுப் போமன்றே! இவ்வா றுரைக்கலுறுவார்க்கு "அறி
வுடையந்தண வவளைக்காட்டென்றோ" என்றற்போல என்
னை எனக்கென உருபுமயக்கமெனவும், 'அருளினாலே தன்னை
யெடுத்த தென்கித்தத்தேவைத்து' எனக் கூட்டி 'அருள்' தீக்கை
யெனவும், "தூங்குகையாலோங்குருடைய" என்றற்போல 'ஆ
ல்' உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்ததெனவும், 'தன்னை' என்ற
து ஈண்டதிகாரப்பட்ட சிவஞானபோதநூலை யெனவும், 'எடு
த்து' எனக் காரியங் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்ட தெனவும்,
என்கித்தத்தே தன்னைவைத்து' என்றது அகனைக்கேட்பித்தபி
ன்னர்ச் சிந்திப்பித்தென்னும் பொருட்டெனவும், 'தாளினை' என்
றது, காள் முயற்சியாகலாற் கேட்டல் சிந்தித்தல்களின் பின்ன
வாசியதெளிதல் நிட்டையென்னு மிருவகைமுயற்சியெனவும், 'த
லைமேற்கூட்டிம்' என்பது அவற்றை அவ்வி ரண்டுமுற்றுப்பெற் ற
தன்மேலே தலைமையாகச் செய்விக்குமெனவுங் கொள்ளப்படு
ம். இவ்வாறுணாப்பார்க்கு 'மெய்கண்டானால் சென்னியிற்கொ
ண்டு' எனவே மெய்கண்டதேவநாயனார் இவ்வாசிரியர்க்கு முத
னாலாசிரியரென்பதுஉம், 'அருளினாலே' எனவே அவரே தீக்கா
குருவென்பதுஉம், 'எடுத்துச் சித்தத்தேவைத்துத் தாளினை சூ
ட்டிம்' எனவே யிந்நூற் பாடஞ்சொல்லிக் கேட்பித்தாரு மவ
ரோ! கேட்டதனைச் சிந்திப்பித்தாரு மவரோ! சிந்தித்த தனை நிட்
டைகூடச் செய்வித்தாருமவரோ! என்பதுஉமாகிய விவையனை
த்தும்இதனுட்போந்தவாறுணர்க.

கக— இனி யிவையமாத்திரையேயன்றி முதனாலுக்கு முதனாலு
ண்டென்னுங் கருத்தானு முணாசெய்வார்க்கு 'எடுத்து' என்பது,

வடமொழிச் சிவஞானபோத நூலைச் சிவாகமத்தினின்றும் வே
 ரெடுத்தினைச் செம்பொருடந்து மற்றைப்பொருளெல்லாந் தி
 தர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டிப் போமெனவும், இவ்வாறுசெய்
 வரர்க்கு “என்னைமுன்னில்லன்மின் ரெவ்விர்பலரென்னை, முன்
 லின் துகன்னின்றவா” என்றாற்போல் ‘என்னை’ என்பது என்னு
 டையதலைவனென மெய்கண்டதேவநாயனாசச் சிறப்பித்து நி
 ற்குமெனவும், அகத்தியனாற் செய்யப்பட்டதால் அகத்தியம்
 தொல்காப்பியனாற் செய்யப்பட்டதால் தொல்காப்பியம் என்
 றாற்போலப் ‘பவம்’ என்றது பவனாற்செய்யப்பட்ட நூலெனச்
 சிவாகமத்துக்குக் காரணகுறியாய்நிற்குமெனவும், சேர்-திர
 ட்சியென்பவாகலிற் ‘பவத்திற்சேர்’ என்பது பாலின்கட் சார
 மாய்த்திரண்ட வெண்ணைபோல அவ்வாகமத்தின்கட் சாரமா
 ய்த் திரண்டு தொகுக்கப்பட்டுளதாகிய வடமொழிச் சிவஞான
 போதநூலை யுணர்த்துமெனவும், ‘ஆவகை’ என்பது “ஆவகைநா
 மும் வந்து” என்றாற்போலத் தமிழ்நாட்டிள்ளார்க் காகும்படி
 யென்னும்பொருட்டெனவும், ‘எடுத்தி’ என்றது அதனையவ்வா
 கமத்தினின்றும் வேரெடுத்தெனச் செம்பொருடந்து நிற்குமெ
 னவும், ‘என்சித்தத்தே தன்னைவைத்து’ என்பது தமிழ்நாட்டிற் பி
 றந்துவதியும் எம்மனோர்க்குச் சித்கமாயுள்ள தமிழ்மொழியின்
 கண்ணே அதன்பொருளைப் பதித்தென்னும்பொருட்டெனவும்,
 ஆண்டு ‘என்’ என்பது சாதியொருமைபற்றிக் கூறிடதெனவும்,
 ‘அருளினாலே தாளினை தலைமேற் சூட்டிம்’ என்பது அதனையெ
 னக் கோதுவித்தற்பொருட்டுக் கருணையினாலே திருவடித்தாம.
 ரையினைகளை யென்புன் தலைமேற்சூட்டித் தீக்கை செய்யும்
 பொருட்டெனவுங் கொள்ளப்படும்.

கஉ— இதுணர் முடினுல்வந்தவா ரெடுத்திக்குறையும் உடன்
 போந்தவாறுணர்க.

கங— இனி யிவ்வாறன்றி மெய்கண்டதேவநாயனார் திருமே
னி மானுடர்வடிவுபோலன்றித் திப்பியவடிவாய்ச் சிந்தித்
னதென்னுங் கருத்தால் உரைசெய்வார்க்கு 'எய்தித்' என்பது இ
ம்மானிடப்பிறவிபோற் சேராவண்ணம் அருளிஞலே திருவுரு
யெய்தித்தெனச் செம்பொருட்கு இவருரைத்தனவெல்லாம் திவ
தர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டிப்போமன்றே. இவ்வாறுரைசெய்
வார்க்கு 'என்னை' என்பது மேலைப்பொருட்டெனவும், 'இப்பவ
ம்' என்ற திம்மாயப்பிறவி யென்னும்பொருட் டெனவும், 'இன்,
உவமவுருபு எனவும், 'சேராவணை யருளிஞலே யெய்தித்' என்ப
திதுபோல மயக்கத்துட்படாத பொருளுருகிய திப்பிபத் திரு
வுருவைய யருளிஞலே யெய்தித்தெனவும், 'என்சித்தத்தே தன்னை'
வைத்து' என்பது என்னறிவின் கண்ணே யதனைத் திபானஞ்
செய்யு மாறு பதித்தென்னும் பொருட்டெனவுங்கொள்ளப்படும்.

க — ஏனையெளிப்படடை.

கரு— இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

கசு— அம்முத்திறத்துடையுட்பட்டபொருளைத்தும் 'சிங்
மாத்திராகத்தேவலமாய்ச் சேடிக்கப்பண்ணி' என்றுரைப்பா
ருரை யுள்ளடங்காமையும், அவருரைப்பொரு ளொருவாற்றாவி
வற்று ளடங்குமானும், அவ்வுரையைநோக்க விய்வுரைகள் சிற
ப்புடைமையு மோர்ந் துணர்க.

கஎ— இவ்வாற்றானே அவருரை யவ்வேதுப்பிரகரண சமமா
தலு மன்றிச் சொற்பொருடுணிவு பிறவாது, அநவத்தையாய் வ
ரம்பின்றுபோடுகற்கு மேதுவா யிடுக்குப்படுமென்றொழிக.

கஅ— அத்தேல் ஐயு மருட்கையு நிகழாமை தூலாசிரியர் க
ருத்தணர்ந்து சொற்பொருடுணித்தற்குரிய கருவி யேறென்னை
பெனில்? அவை மீமாஞ்சை தூல்கரி விவிதுவிளங்கும்; அதுசி
வாக்யமதற்கு விபாக்கியானஞ்செய்த உமாபதிசிவாசாரியர்மு
தவிய தொல்லாசிரியராத் காட்டப்பட்டது.

கக— அவற்றுட் பூருவமீமாஞ்சை நூலுள் வன்மைமென்மை பற்றிச் சொற்பொரு மிணிவிக்குங் கருவியெனக் காட்டப்படுவன, சுருதி இலங்கும வாக்கியம் பிரகரணம் தான்ம் சமர்க்கியை என-ஆறு.

உ௦— உத்தரமீமாஞ்சையு ளங்ஙனங் காட்டப்படுவன, உபக்கிரம உபசங்காரங்கள் அப்பியாசம் அபூர்வதை பலம் அருத்தவாதம் உபபத்தி யென-ஆறு.

உ௧— இவற்றி வியல்பெல்லா மவ்வநூலார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

உ௨— இத்துணையு மெடுத்துக்கூறிய வின்றோரன்னவற்று னொன்றானு முணரமாட்டாசார். இனிக் கூறுவனவெல்லாம் “வற்றியவோலை கலகலக்குமாறுபோல” மற்றொன்று விரித்தலின் புரப்பட்ட ரண்ணிய ருதிதமேயாமென்பது தெளியக்கிடந்தவாறுணர்க.

உ௩— அங்ஙனங் கூறியவற்றுள்ளும் அவர்தர்க்கிக்குங் காலத்தப் “பரமசிவனுக் கோரதிகரணம்” எனவும், “பிரமரகீட நயத்தாலமைந்த் சிவபாவத்த ரெனவும்” “அதனா லவரது தொழில் சிவனது வியாபார சத்தியென்ற ல்முக்காத” எனவும், “எனவே அவ ரங்கனம்” “சேடிக்கப்பண்ணுதன் முதலாயின வருளிச் செய்தல் வழுவன்று” எனவுங்கூறியவின்றோ ரன்னவைமெல்லாம், “எடுத்து” என்றசொற்குதுபொருளன்றென மறுத்தன்றேற்குற்றங்கூறி, அச்சொற் கதுவேபொருளென நிறுவுதற் குரிக்கையாவான்செல்லாமையின் அருத்தாந்தர மென்னுந் தோல்வித்தான மாமென்றொழிக.

உ௪— தீக்காகுரு வணக்கமு மீண்டிக் கூறத்தொடங்கினுரென்பது பொருந்தாமை முன்னர்க்காட்டுதும்.

உரு— இனி 'அருள்' 'பவம்' முதலிய சொற்கூட்டுறவு நோக்கு மிடத் தவறோ தீக்காகுருவு மென்று புலப்படு மென்றலும் பொ ருந்தாது.

உசு— என்னை! 'பவம்' என்றது பலபொருள்படநின்றலானும், 'அருளினால்' என்பது 'தலைமேற்கூட்டும்' என்பதனோடு முடிவுபெ ற்று நின்ற லெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுவிளங்குமாகலின், அ துவலிந்துகொண்டு கூட்டுவார்க்குன்றி 'எடுத்து' என்பதனோ டி யைதல் செல்லாமையானும், பிறவாற்றானுமென்பது.

உஎ— இனி "வேறுபொருள்கூறின் மாறுகொளக்கூறலாம்" எ னத் தம்முரைக்கட்படும்வழுவை யீண்டேற்றிக் கூறிபது, செவ் வனே பொருள்படுமாறு மேலெடுத்துக்காட்டிய வேறுவேறுபொ ருள்களை யறியும் பகுத்தறிவில்லார் கூற்றேயாமென்பது; மேற் கூறிய பொருட்டிறம்பற்றிய முணர்ந்துகொள்க.

உஅ— அல்லது உம், யா னிப்பவத்திற் சேராவகை யென்னு டைய தலைவன் தனதருளினாலே தாளிணையெடுத்துத் தாய்போ லென்சித்தத்தே வைத்துத் தலைமேலுஞ் சூட்டிமென் றிங்ஙன மும்புத்துணரவேண்டா தியார்க்கு மினிதுவிளங்கக் கிடக்குஞ் செம்பொருளு மின்னு மிவைபோல்வன பிறவு மறியமாட்டாது, மதம்பற்றி "வேறுபொருள்கூறின் மாறுகொளக் கூறலென்னுங் குற்றந்தங்கும்" என்றது; மைத்துனர் பல்கி முருந்திற்றெளியாத பித்தனென் றெள்ளப்படுதற்கேதுவாய் முடியுமென் றொழிக.

உக— இனித் தீக்கைக்கட்படு மியல்பு வேறெடுத்தோதவந்தி லர். அதுகூறுமுகத்தால் "தமது தீக்காகுருவின தருட்டிநமே கூ றினார்" எனத் தாமே வாய்சோர்ந்து கூறுதலாற் றீக்கைக்கட்படு மியல்பு ஈண்டுப் பிரகரண மன்றென்பதுதானேபோந்தது. போகவே பிரகரணம்பற்றி யிலக்கண கோடுமென முன்னர்க் கூறுவது உம் திலதர்ப்பணம் பண்ணப்பட்டிப் போமாறுணர்க.

௩௦— இனி யருட்டிற் கூறுதலும் ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவற்று ளொன்றெனப்பட்டுப் பிரகரணமாதல் செல்லாமை யால், அதகூறுமுகத்தா லங்ஙனம் அருட்டிற்முடைய வரத்த னாற் செய்யப்படு தூலென லீண்டைக்குப் பிரகரணமாகிய தூ லின்பெருமை கூறினான்றலே பொருத்தமுடைத்தாகலான், இதனை வினைக்குதற்பொருட்டு வேண்டப்படுவதாகிய வருட்டி றமேனை யுரைப்பொருள்களானு மினிதுவிளங்கக்கிடத்தலால், இதன்பொருட் டித்துணை யிடுக்குற்றுப்புழுத்தி நலிந்தபொருள் செய் திடர்ப்படுத லெற்றுக்கென் றொழிக.

- ௩௧— இதனானே துஷ்யது வென்னு நயமேயன்றி யின்னு மாயிரநயங்கூடினு மீண்டைக்குப் பயன்படாமை யுணர்க.

௩௨— இனி ஈண்டுக் குருவணக்கங்கூறுத லாசிரியர்கருத்தா யின், மெய்கண்டானே வணங்கி யவனூல் சென்னியிற்கொண் டெனத் தெரித்துக்கூறுவர்; அவ்வாறு கூறுமையானும், சிவச த்திவணக்கமுதலியனபோலக் குருவணக்கமும் பரபக்கப் பா யிரத்துட் கூறியதே யமையுமாகலான், ஈண் டதனை யிடர்ப்படுத் துப் புழுத்தவேண்டா மையானும், மறைஞானதேசிகர் முதலிய தொல்லாசிரிய ரிவ்வா றுரையாமையானும், அஃதசித்தமென் றொழிக.

- ௩௩— இதனானே ‘எடுத்த’ என்னுஞ்சொற் கவ்வாறுரைப்பா ருரை யொருவாற்றினும் பொருள்படுமா நில்லையென்பது தலை யாய வறிவினோர்க்கெல்லா மினிதுவிளங்கக் கிடந்தவாறு ணர்க.

௩௪— இனிச் “சூத்திரத்துப் பொருளன்றியும்” என்னுஞ்சூத் திரத்தை யீண்டைக்கு மானமெனக்கொண்டார், அதனியல் பு ணராமையின் “சூத்திரந்தானே யாபுநீழலி னறியத்தோன்றி காடுதலின்றிப் பொருணனிவிளங்க யாப்பினுட்டோன்றியாத்

தமைப்பதுவே” எனவும், “மேற்கிளந்தெடுத்த யாப்பினுட்பொருளொடு” எனவுங் கூறிய சூத்திர விலக்கணத்தோடு முரணாகவாறு பொருள்காண வல்லார்க்கு “சூத்திரத்துப் பொருளன்றியும்” என்பதே இவருரை பொருள்படாதென்பதற்கு மானமாய்முடியுமென்றொழிக. “ஐமமுமருட்கையு நீக்குசற்குரிய தந்திரவகையுமீன் டில்லை” என்பது மேற்காட்டியவாற்றா னுணர்ந்துகொள்க.

நூ— இதனால் ‘எடுத்த’ என்னுஞ் சொற்கு அவ்வாறுசேடிக்கப்பண்ணி யென்றுரைசெய்தார் தென்னான் முடிவாதல் வடநூன் முடிவாதல் சிதிதுமுணர்ந்திலா ரென்பது தெற்றென விளங்குதலால், அவையனைத்து முணர்ந்த வாசிரியர்கருத் துணரமாட்டாது மதமான முதலியன பற்றியே யங்ஙன முரைசெய்தாரென்ப துய்த்துணர்ந்து கொள்க.

நூ— இனி யிவ ரிவ்வுரையை யிலக்கணப்பொருளாகக்கொண்டுகூறல் அளவை நூன் முடிவுபற்றியென்றதும் பொருந்தாது. அளவை நூலி னிலக்கணக்குப்பீச்செனப்படுவது, சொற்பொருளுணர்விற்குக் கருவியாகிய விஃ திப்பொருட்டாக வெனக் கூறினால் கருத் திதினால்ன்றி யறிந்துக்கொள்ளப்படாமை பென்பதும், அக்கருத்தறிவுறுக்குங் கருவிகள் பிரகரணமுதலாயினவென்பதும், தாமு முடன்பட்டி முன்னர்க் கூறுகின்றமையால்; அங்ஙன வாசிரியர் கருத்தறிவுறுக்கும் பிரகரண முதலியவற்றையுய்த்துணரவல்லார்க் கிவ்வரை யளவை நூன்முடிபற்றி யிலக்கணப்பொருளாவான் செல்லுமாறுதான் யாண்டையதென்றொழிக.

நூ— இதனானே ‘எடுத்த’ என்பதற் கவ்வாறு சேடிக்கப்பண்ணியென்றுரைத்தல் செம்பொரு ளிலக்கணப்பொருள் குறிப்பிப்பொருள் என்றவற்றுள் யாதாமாதல் செல்லாதென மே

ன்மறுத்த மறுப்பு, மற்றிவர்போலங் குதர்க்குரையாளரற்
போழ்ப்புடாதவா நெடுத்தென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்
பாய மென்பதுஉந் தெனியக்கிடந்தவா நுணர்க.

நா—அத்தே லஃகங்ஙனமாக; இவ்வுரை பொருள்படாதெ
ன வேறுபொருள் கூறினதுவு மூவகைப்பொருள்எளி னென்ற
வான் செல்லாதாலெனின், அறியாது கூறினாய். ஆண்டுஎடுத்
து'என்னுஞ்சொல் லாசிரியர்கருத்துணர்ந் தரைக்குங்குறிப்புப்
பொருள்படுமாறு தொல்லாசிரிய ருரையிலினி துவிளங்கும்.

நக—இனி வேரோராற்றா னிலச்சுணைப்பொருளாமாறுஞ்செ
ம்பொருளேயாமாறும், அவை யிவ்வுரைபோலன்றி யவாய்நிலை
தகுதியன்மைகளா லிபைபுடையனவாய் அவ்வெடுத்தென்னு
ஞ்சொல்லைஅழகுசெய்யு மணிசுலம்போலச் சிறந்தவாறும்,மேற்
காட்டிய வுரைகளா லினி துவிளங்கக் கிடந்தன. அவையனைத்
தும் புடைபட வொற்றி யாராய்ந் துணரு நுண்ணுணர்விலா
தார், “கூவலாமை குணாகடலாமை கூவலோடொக்குமோகட
ல் என்பதுபோல; இவ்வுரைப்பொருளேயன்றி வேறுபொருள்ப
டுமாறு மொன்றுண்டாக் கொல்”என்பதுஉம், “எண்டுச்செவ்வ
னெப்பொருள்படவுரைத்த லயன்றனா லு அமைபாது”எனச் செ
ருக்கிக் கூறுவதுஉம், மைத்துணர்பல்கப் பித்தனென் றெள்
ளப்படற்பாலவாயவா நுணர்க.

சா—இனிச் சொல்லுவான்குறிப்பேயக்கருவி; ஆன் டிலக்
கணிகோடற்கு என்பதுஉம், அதற் குறித்தாகற்பால தியாதா
னுமோ ரியைபேயன்றி வேறியாதானுமோ ரியைபுகோடல்பொ
ருந்தாதென்பதுஉம், இனிச் சொல்லுவான் கருத்துவகையா
லென்பது முதலிபவற்றான் விளங்குமாறு காட்டினும். ஆண்டு
க் கங்கை கணாயினையே யுணர்த்தி யாகுபெயரா மென்ற து
ணையா னொழியாது, “இனிச்சொல்லுவான் கருத்துவகையால்”

என வேறு மெடுத்துக்கொண்ட தெற்றுக்கெனவும், “யாதா
னுமோ ரியைப்புற்றி” என வாளாகூறுது “உரைசெய்வோர் தத்
தங்கருத்துக்கையைக் கொண்டு” என விசேடித்த தெற்றுக்கெ
னவும், அச்சொற்றொடரின் கருத்துக்களை யறித்து கொள்ளமா
ட்டாத மடமை, அதற் கப்பொருண்மாட்டி யாதானுமோரியை
புகொண் டாற்றல்கற்பிக்கஒருப்பநிம். “அதவே யிலக்கணை. அங்
கனமல்லாக்காற் செம்பொருள்படுவான் செல்லினுஞ்செல்லும்
அதனாற் குறிப்பே ழுக்கருவி யிலக்கணைக்கோடற்கு” எனவும்,
“பிரகரண முதலாயின அக்கருத்தறிவுறுத்தற்கருவிகள்” எனவு
ம், “பிரகரணமுதலியன வுள்வழி யவையேயமையும் பிரகரண
முதலியவற்று ளொன்றுமில்வழி எத்துணை யியைபுகூடினு மில்
க்கணையாதல் செல்லாது” எனவும், இன்னு மிவ்வா றெல்லாந்
தம்மைப்பேசுவித்ததுபோலுந் தாயிங்ஙனங் கூறியன வெல்லா
ம், பிட்டபேடணந் மாய், “இனிச் சொல்லுவான்சுருத்துவகை
யால்” என்னும் அத்தொடக்கத்துச் சொற்களின் பொருளை வ
லியுறுத்தி எமக்கேதுணையாவனவாம்; அச்சொற்களின்சுருத்து
ணரவல்ல நுண்ணுணர்வுடையார் நோக்குமிடத்தென்பது.

சுஅ— அங்ஙனம்யாங்கூறிய கருத்துணரமாட்டாமல் அவசி
த்தார்தமென்ற தொரு நிக்கிரகத்தானம்.

சுஉ— இலக்கணை கொள்ளுமிடத்து முதற்கட் சொல்லுவார்
கருத்துவகையா லியைபுகோடலன்றி, அதனை யுரைப்போர் தத்
தங்கருத்துவகையா லியைபுகோடல் பொருந்தா தென்பதின
லுந் தெற்றெனவுணர்க. தம்முளொன்றனை யொன்றுநோக்கி இ
ருமொழியு மிலக்கணைப் பொருள்பயக்குமெனின், அஃ தந்நியோ
ந்நியாய்ரய தோடமாமென்று அதனையரண்ணிய ருதிதமென்
றிகழ்த்ததற்கு “முன்னுதல் பின்னாது லுளதாகிய சொல்லை அக்

கருத்தறிவுறுத்தற் கருவியாகக்கொள்ளின் வழுவன்று" என்பதனை, ஏதுவாகக்கூறினார்; அதுவு மந்நியோந்நியாஸ்ரய தோடமாய் முடியுமென்பது நோக்கிலர்போலும். வேறொருமொழியையவாவாது தந்தம்மு ளொன்றற்கொன்றே கருவியா மென்பது படக் கூறுதலின் அது சூற்றமேற்குற்றமாய்முடியும்; மற்றுணர்ந்துகொள்க.

சுட— இனி யிதற்கிது பொருளென்றவழி அதற்கதுபொருளன்றென மறுத்தாரைப் பரிகரித் தப்பொருளைத் தழீஇக்கொள்ளப் புகுந்தார், அதற் குபயோகமா யுள்ளவை மாத்திரையே கூறல்வேண்டும். ஈண்டவ்வாறன்றி எவ்வகைச் சொற்குமாற்ற விருவகைத் தென்றும், அவற்றியல் பிவையென்றும், அவற்றுண்முன்னையது இத்துணைப் பகுதித் தென்றும், பின்னையதித்துணைப் பகுதித்தென்றும், மற்றும் இத்துணையித்துணைப் பகுதித்தென்றும், அப்பொருட்கட்படு மியைபித்துணைப் பகுதித்தென்றும், மற்று மின்னோரன்னவற்றைக் கொன்னேவிரித்துக்கூறுதலும், குறிப்புப்பொரு ளிலக்கணைப்பொரு ளிலடங்காதென்ப தொருசாரார் மதமென்றலும், அவற்றுளொன்று சிறப்புடைத் தென அதனை வலியுறுத்தலும், அவற்றிற்குதாரணம் இவையிவைபென வெடுத்தக்காட்டுதலு மாகிய வின்னோரன்னவை பெல்லாம், ஓசை நிலையுதலில்லது, வாயிற்குப்புலனாதலால், குடம்போலுமென, விபக்கத்துச் செல்வதாகிய வீரீதீண்டைக் கேதுவாதல் யாங்ஙனமென ஒருவன்கடாயவழி, இவ்வோசைதான் ஆகாயத்தின் குணமாயுள்ளது, அதற்குச்சம்பந்தஞ் சமவாயம், அது நிலையுதலுடையது. ஓசை ஆகாயத்திற்குணமென்பது, அவ்வாகாயத்தில் அஃது எதிரொலிவடிவாய்த் தோன்றிச் செவிப்புலனாதல்பற்றி யறியப்படும். அவ்வோசைசெவிக்கட்சென் றியையுமா றியாங்ஙனமெனின்? முரசுகுணிற்கு

ட்டாவிற் பிறந்தவோசை நீர்த்தரங்கம்போல வேறுவேறுதோ
ன்றி யிறுதிக்கண்ணெழுந்த வோசைசெவிக்குப்புலனுமென் றி
வ்வாறுணரப்படு மென்று இயைபில்லன வாய்ச் சொல்லுஞ்
சொற்கள்போல மற்ருென்று விரித்தலின்பாற்பட்டு, அருந்தா
ந்தாமென்னு நிக்கிரகத்தான மாமென்றொழிக.

சச— அங்ஙனங் கூறியவற்றுள்ளும் பொருந்தாதனபலவுள.
மற்றுக் கங்கைக்கண் வேடச்சேரி பென்றாலே கங்கை வேட
ச்சேரியென வொரோவழிச் செம்பொருள்படுதற்கு மேற்கும்.
அவ்வாறன்றிக் கங்கையின்கண் வேடச்சேரிபென இன்சாரி
யை தலைப்பெய்துகூறு மிதன்கண், அப்பொருள்படுமா நிலை.
“கண்ணெனுருபு அப்பொருளுணர்த்தும்” என்றுகோடற்கு நச்
சினூர்க்கினியமுதலியனவே சான்றென்பது. இச்சொல்லாணிப்
பொருள்பயக்கவென்னுஞ் சிவசங்கேதம் இயற்கையாற்றலென
ப் பிறமதப் பயிற்சிபற்றிக் கூறியது ஈண்டைக்கவசித்தாந்தமா
தல் சிவாகமதூல் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணரப்படு மென்பது.

சரு— உறுப்புறுப்பி நிலையாற்றலென்னு மூன்றும்பகுதி தமிழ்
ழின்கண் இடுகுறிப்பெயர் காரணப்பெயரென்னு மிரண்ட
னுடங்காது வேறுபெயர்பெறுத லறிந்திலர்போலு மென்ப
து. இன்னு மிவ்வாறு வருவனவெல்லா மோர்ந்துகொள்க
ஈண்டுவிரிப்பிற்பெருகும்.

சசு— ஈண்டைக் குபயோக மல்லாதவற்றை விரித்தலா லா
வதோர் பயனுமில்லையென் றொழிக.

சஎ— மேலை மறுப்பினுள் இனிச் சொல்லுவான்கருத்துவகை
யா லென்பது முதலாக யாங்கூறியவுரைகளிற் பெறப்படுந்தா
ற்பரியமே ஈண் டொருவகையால் வகுத்துக்கூறினா மென்ப
துணர்ந்துகொள்க.

சுடி— இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் 'எடுத்து' என்னுஞ்சொற்
கு "சின்மாத்திர சுத்தகேவலமாய்ச் சேடிக்கப்பண்ணி" என்
றுரைத்தல், ஒருவாற்றானும் பொருந்தமா நில்லையென்பது
மனக்கோட்டம்விட்டு நுண்ணறிவு நடுவுநிலைமையு முடைய
ராய் நோக்குவார்க்கெல்லா மினிதுவிளங்குமென்பது. இனிக்
"கல்லாவொருவன்" முதலாக அவற்றை யெடுத்துக்காட்டுதல்
"குணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார்" இயல்பன்றென்பார்க்கு, அ
வற்றைமுதற்க ணங்கன மெடுத்தோதிய தெய்வப்புலமைத் தி
ருவள்ளுவநாயனார் முதலிய அவொல்லாரும் "குணமென்ன
ங் குன்றேறி நின்றார்" என்பது உடன்பாடன்றுபோல மென
ர் கூறிவிடுக்க.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

மதிப்புரை.

க— சிவசம்வாதம் என்பது சிவசத்தி வியாபாரத்தை முதலியவர்கண் ஆன்மா அடையப் பெறும் என்பது பொருள்.

உ— இந்நூல், திருவண்ணாமலை யர்தினத் தம்பிரான்களில் வித்வானு யிருந்துள்ள ஞானப்பிரகாச ரவர்களால் சிவஞான சித்தியார்க் கியற்றிய உரையில் “என்ன” என்னுஞ் செய்யுளிற் கியற்றிய உரையின் உயர்வை பிற்காலத்துள்ள அவ்வர்தினத்துப் பண்டார சந்நிதிகளால், திருவாவடுதுறை ஆதினத்தம் பிரான்களில் வித்வானுயுள்ள சிவஞானயோகிகளுக் கெடுத்த க்குற, அதற்குச் சிவஞானயோகிகள் அவ்வுரையை யிழிவுபடுத்தியுரைத்துள்ளது சிவசமவாதவுரை மறுப்பெனக் காரணப் பெயர்கொண்டு நின்றது.

ங— இதன் விஷயமாய் அக்காலத்துள்ள ஆதின நண்பர்களால் பெரும் தர்க்கவாதம் நேரிட்டு, பிரதிகண்டந மென்னும் மறுப்பு, வஜ்ரதண்டம், மரபு வசநகண்டந முதலிய இயற்றப்பட்டுள்ளன. அவைகளைப் பின்னர் வெளியிடும்போது அவ்வச்சரித்திரங்களுடன் வெளியிடப்படும்.

ச— வைரக்குப்பாற்மென்பது மேற்கூறியமறுப்புஞ் ஞானஞ்ஞகிய பிரதிகண்டந மென்னும் மறுப்பால் தம்மாற் கூறிய ஐக்கேபங்கள் போழ்படாம விடப்பட்டது எனப்பொருள். இதனை வைரக்குப்பாயத்து - ஈள - வது பிரிவிற் காண்க.

ரு— சிவஞானசித்தியார் உரைகளுள் சிறந்தனவும், நூலாசிரியர் கருத்துக் கிணங்க விரித்தெடுத்தோதியனவும், சிவாகரயோகியர் மறைஞானதேசிக ருரைகளெனவும்; அவர்கள் கரு

த்திற்கு மாறுதொள்ளா னுடையுற்றல் வேண்டுமெனவும், ஐய
முமருட்கையுமின்றிச் சிவாகம நூற்கு வியாக்கியானஞ்செய்து
ள்ள உமாபதி சிவாசாரியர் வாக்காலும் நூலாசிரியர் சுருத்தை
த் தெள்ளிதிற் னுணர்ப்பப்டும் எனவும்; வைரக்குப்பாயம்-சு-
சுஅ - ஈஉ - பிரிவுகளிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

சு— சிவசமவாத வுண் மறுப்புமுதலிய அச்சிடுதல் வேண்
டுமென வடக்கு-சிகந்தராபாத் மாபூப்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டி
தர்-ம-நா-ஸ்ரீ கீ-அருணாசலப் பிள்ளை அவர்களும், தெற்கு-குந்
முலத்திற் கடுத்த தென்காசி இலஞ்சிக் கீழ்வீடு-ம-நா-ஸ்ரீ அரு
ணாசலப்பிள்ளை அவர்களும், சிவஞானசித்தியார் உரைக்குக் கை
யொப்பஞ் செய்தவர்களிற் சிலரும் விரும்பியபடி; சிவஞான
யோகிகள் மாணுக்கர்களுள்-ம-நா-நா-ஸ்ரீ கந்தப்பையர் அவர்க
ள் குமாரராகிய திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் அவர்க
ள் சட்டகர் குமாரர் வேலூர்-குமாரசாயி ஐயவர்களின் மு
யர்ச்சியால் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது.

எ— இதனைப் பரிசீலித் தச்சிடுப்படி ப்ரதிசேகரிக்க வேண்டி
ய ப்ரயத்தஞ் செய்தும், எம்மாட்டுள்ள ஒருபிரதிருபமன்றி வே
றுகிடைக்கப் பெற்றிலேன். அங்ஙனமாக - ம-நா-நா-ஸ்ரீ - கோ
பா - சபாபதிநாவலர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்ததில், தமது
ப்ரதி திருவாவடுதறையி லிருப்பதாகக்கூறத் தாம் ஒருவாறு
பார்வையிட் டுபுகரித்தனர். இவர்கள் இருமையின்பினும் குறை
வுடனான மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்கி உலகம் சூதவிபுரியச்சி
விரான் திருவருள் புரியும்படி பிரார்த்திக்கின்றனம்.

இங்ஙனம்

 கொ - சண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

தம் டெரெ
தம் டெரெ
தம் டெரெ
தம் டெரெ
தம் டெரெ

